

20.

Foreningen af Fabrikanter i Jærnindustrien.

Den vidtstrakte Smødefkommen, som den høje Regering i sit nye Toldlovforflag har vist overfor de Ønster og Krav, som fra Haandværkeres og industridrivendes Side i stort Omfang ere blevne rettede til Lovgivningsmagten under forrige Rigsdagssamling, har selvfølgelig kun kunnet vække den største Glæde og Erkendtlighed hos dansk Haandværk og Industri i sin Helhed. Men saa meget desto føleligere en Stusselse har det derfor ogsaa været for Jærnindustrien, der dog uimodsigelig er vort Lands største industrielle Fag, at dette samme Toldlovforflag i sin Behandling af „Jærn og Staal“ kun har taget saa sparsomt Hensyn til de af os i sin Tid fremsatte Henstillinger, at vi vedblivende paa alle væsentlige Punkter se vore vigtigste Interesser stærkt truede. Som Følge heraf haabe vi, at det vil findes fuldt forstaaeligt, at om end vi villig skulle indrømme, at Forflagets gennemgribende Forandringer i Tarifieringen af „Metaller“, alene som øjensynlig fremfaldt ved de fra os fremkomne Ønster, ogsaa have Krav paa vor Anerkendelse, saa maa det dog være nærbærende Forening tilladt i første Række at give sin Bekymring usorbeholden Luft over de store Farer for Fagets fremtidige Trivsel, som det nye Lovudkast rummer.

I vor sidste Henvendelse til Lovgivningsmagten gjorde vi udførlig Rede for de ganske særlige Vilkaar, hvorunder en Jærnindustri maa virke i et lille Land som vort, og søgte indgaaende at paavise, hvorledes disse særlige Forhold paa dette Omraade maatte paavirke Gennemførelsen af de almindelige Grundsætninger, som Regeringen een Gang for alle har angivet som de ledende for en Toldreform. I det man med Hensyn til denne Fagets særlige Stilling skal henvise til den tidligere Fremstilling, skal man her nøjes med kortelig at minde om, at de heraf flydende Følger væsentlig vare tvende: 1) At Toldfrihed for Naar- og Hjælpestoffer maatte gives et langt videre Omfang end af Regeringen foreslaaet, og 2) at hele Tarifieringsmaaden maatte omændres fra Grunden af.

Hvad nu det første af disse Punkter angaar, da kunne vi kun med dybeste Beklagelse konstatere, at der i saa Henseende næsten slet intet Hensyn er taget til vort ærbødige Andragende. Ej alene ere alle trukne Rør, Rættinger og Ræder, Stifter og Søm foreslaaede til ogsaa for Fremtiden at bære den uubærende høje Told, men desuden er hele den store Gruppe af Naabarer, som er samlet under Pos. 127 i det nye Forslag, alle — ligesom den største Del af dem allerede nu — ansatte til en Told af $\frac{1}{2}$ Ore pr. Pd. Skønt vi nu vel ikke ere blinde for, at det ingenlunde er nogen særlig Mangel paa Smødefkommen overfor Jærnindustrien, men derimod almindelige toldpolitiske Hensyn, som have bevæget Regeringen til saaledes fuldstændig at ofre vore Ønster, saa er Toldfriheden paa disse Artikler dog i en saa særlig Grad af Vigtighed for hele vor Virksomhed —